

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/77/2019
Identifikačné číslo spisu: 5114227548
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5114227548.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne X., bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. Vladimírou Trvalovou, advokátkou v Bratislave, Trojičné námestie 7, proti žalovanému Q. bývajúcemu P., zastúpenému JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom v Žiline, Mydlárska 19, o vydanie dedičstva, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 40 C 34/2014, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. októbra 2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina uznesením z 19. apríla 2018 č. k. 40 C 34/2014-343 žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania podľa § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Za tieto považoval špekulatívne konanie žalobkyne v priebehu samotného konania a aj v čase, ktoré mu predchádzalo. Nepreukázala totiž, že by žalovaný o nej ako o zákonnej dedičke vedel. Vo svojej výzve, v rozpore s ustanoveniami OSP, nežiadala vydanie dedičstva, ale peňažnú náhradu, i keď nepreukázala, že by vydanie majetku in natura nebolo možné. Zo špekulatívnych dôvodov nepristúpila k mimosúdnej dohode, na základe ktorej by došlo k vydaniu dedičstva podľa dedičských podielov, čím by došlo k zmiernemu riešeniu sporu medzi stranami. Všetky tieto okolnosti považoval za také, ktoré odôvodňujú nepriznať náhradu trov konania žiadnej zo strán.

2. Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne uznesením z 29. októbra 2018 sp. zn. 9 Co 241/2018 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalovanému priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Takto rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. V dovolaní poukázala na predmet konania, rozhodnutia súdov nižších inštancií vo veci samej s tým, že rozsudok (správne zrejme

uznesenie) krajského súdu považuje za nesprávny, nakoľko trpí vadou podľa § 421 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ až n/ CSP a následne rozviedla dôvody tejto nesprávnosti. Namietala tiež, z uvedených dôvodov, vady konania podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP. Navrhla s poukazom na ustanovenia § 420 písm. e/, f/ a § 421 ods. 2 v spojení s § 357 písm. a/ až n/ CSP dovolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaný navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom zastúpeným v súlade s § 429 ods. 2 CSP, sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Žalobkyňa podané dovolanie odôvodnila § 420 písm. e/ a f/ CSP ako aj § 421 ods. 2 CSP.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

9. V prípade, že dovolateľ podá dovolanie z dôvodu vady zmätočnosti rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. e/ a f/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd (e) a ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (f). Dovoláním napadla uznesenie odvolacieho súdu, ktorým dovolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov (prvoinštančného) konania a o priznaní náhrady trov odvolacieho konania.

12. Rozhodnutie o náhrade trov konania nie je rozhodnutím súdu vo veci samej (o veci vymedzenej žalobou/návrhom) a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (k tomu pozri Števeček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1354 a 1355).

13. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania z § 420 CSP nevyplýva. Zmysel ustanovenia a motivácia zákonodarcu obmedziť prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia sa dá jednoznačne vyvodiť z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku: „Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod.). Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti“. Dovolací súd teda v tomto prípade nemohol preskúmať napadnuté rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania a trov odvolacieho konania a prípadné konštatovanie nesprávneho posúdenia otázky náhrady trov odvolacieho konania zo strany odvolacieho súdu by bolo v rozpore so

základnou zásadou vyplývajúcou z Ústavy SR, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Prípadný prieskum zo strany najvyššieho súdu by bol postupom contra legem.

14. Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. V danom prípade odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP).

15. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez skúmania, či v konaní došlo k namietanej procesnej nesprávnosti alebo k nesprávnemu rozhodnutiu.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.